

la tribuna

Sarkozy, Bartumeu i l'altura política

El cap de Govern va demostrar una plena acceptació de la hipòtesi del Copríncep que Andorra era una terra de frau

EUSEBI NOMEN

President del grup parlamentari Andorra pel Canvi (ApC)

El 29 de juliol era un dia de normalitat constitucional. Els dos Coprínceps presents a Andorra. Una trobada al despatx del síndic. Una sessió solemne del Consell. Abillaments tradicionals, medalles, uniformes de gala. Premsa d'arreu. Un dia festiu, de retrobament institucional. Un dia important, amb importants discursos. I calia estar a l'altura dels esdeveniments.

A la sala del Consell es van retirar tots els micròfons. Tant els dels consellers generals com els del Govern. L'agenda era clara: parlarien el síndic i el Copríncep. Després, a la plaça del Poble prendria la paraula el cap de Govern i, seguidament, el Copríncep francès clouria l'acte amb un darrer discurs davant de la ciutadania allí reunida.

Mentrestant, es podien albirar molts nervis, massa nervis, a les files del Govern, enfront de la sòlida serenor de Sarkozy. Això que és un home energètic, de moviments forts i constant gesticulació, fruit del seu metabolisme nerviós. En canvi, va mantenir el pensament serè, la mirada profunda i els ulls brillants. Tenia la situació controlada.

ES PODIEN ALBIRAR MOLTS NERVIS A LES FILES DEL GOVERN, ENFRONT DE LA SERENOR DE SARKOZY

A Casa de la Vall, el síndic va obrir la ronda de discursos amb una al·locució molt personal i entonant un *mea culpa*: "... En el més profund de mi mateix vaig aplaudir-ho [amb referència a l'últim àtom de dimissió del Copríncep]: va ser la manera de fer-nos reaccionar -ho reconec sense embuts i alhora lamento profundament que s'hagués hagut d'arribar a tal extrem".

No podia deixar el camí més aplanat a Sarkozy, que va continuar amb un discurs brillant, enèrgic, revitalitzador i, sobretot, molt hàbil. Es va posar tothom a la butxaca al mateix temps que amb la retòrica d'un polític d'al-

tura va deixar constància del seu convenciment que Andorra havia estat navegant pel camí del frau i l'opacitat i que ara, finalment, havia agafat el bon camí. I ho va dir de tal manera que ningú es pogués ofendre: "I en endegar aquestes reformes fiscals heu demostrat la vostra determinació d'inscriure Andorra al segle XXI. D'altra banda ho sabeu bé: no es pot construir res de seriós sobre el frau, sobre l'opacitat, sobre la bombolla especulativa, sobre la desproporció entre la realitat i la virtualitat. Tots els qui estimen Andorra, com és el vostre cas, saben perfectament que això pot funcionar un temps, però un dia la realitat t'ensampa..." Fent ostentació d'un gran domini de la diplomàcia i de l'elegància, ens ho va dir ben clar. Ens va dir que Andorra ha fet reformes per sortir del camí del frau, de l'opacitat... i entrar en el segle XXI. I no es tracta d'una interpretació forçada del discurs. Aquest missatge també va ser percebut així per la premsa francesa. El titular de l'*Indépendant* del dia 30 de juliol no deixa lloc a dubtes: *ANDORRE. Sarkozy: "La fraude et le mensonge ne règnent plus."*

Nicolas Sarkozy tenia tot el dret de fer aquesta afirmació perquè en el passat havia estat con-

vençut que Andorra estava fonamentada en el frau i en l'opacitat. Podia dir-ho i ho va fer, ho respecto, però no ho comparteixo. I Andorra tenia l'oportunitat històrica (i amb ressò internacional aprofitant la presència de mitjans forans) de desmentir amb la mateixa diplomàcia i elegància aquestes acusacions de frau.

Per sort, encara teníem una excel·lent oportunitat. Vaig disposar tota la confiança en la tan sovint autoproclamada habilitat i experiència política de Jaume Bartumeu per reconduir les afirmacions del nostre Copríncep francès i deixar en bon lloc el nom d'Andorra, als ulls de la nostra ciutadania però també als ulls del món. Esperava una hàbil frase dita amb elegància, respecte i

HI HAVIA L'OPORTUNITAT HISTÒRICA DE DESMENTIR AMB ELEGÀNCIA AQUESTES ACUSACIONS DE FRAU

estil tot deixant clar que Andorra no s'ha basat en el frau ni ha estat un refugi de delinqüents. I que de fet, Andorra no va tenir cap responsabilitat en la crisi ban-

cària ni es pot dir que sigui un veritable paradís fiscal. Així, esperava que argumentés que davant dels moments de seriosa alarma per la crisi bancària generada a l'entorn de les finances anglosaxones enteníem que ens havia tocat pagar a tots, tant justos com pecadors. Esperava que girés pàgina tot dient que la realitat és que Andorra va saber reaccionar, que afortunadament ha quedat tot en el passat, i que, per tant, ara podem mirar conjuntament el futur, amb seguretat i confiança mútua, i amb el convenciment que França ens podrà ajudar en un seguit de projectes.

Lamentablement, la confiança dipositada va estar truncada per donar pas a la decepció. El nostre cap de Govern no va estar a l'altura d'un brillant Sarkozy. Tots vam poder assistir a l'escenificació d'un Bartumeu atrapat, que no es va atrevir a moure's de la disciplinada lectura del seu discurs escrit. Bartumeu va demostrar plena acceptació de la hipòtesi de partida del nostre Copríncep que Andorra era una terra de frau. El pitjor de tot és que el nostre cap de Govern no tan sols no va sortir en defensa del bon nom d'Andorra, sinó que va reblar el clau i es va sumar al *mea culpa* del síndic: "En la vos-

tra altra missió de cap d'Estat ... ens heu indicat la bona via, el camí adequat per fer avançar el nostre país. Així ho va fer -ens ho ha recordat el síndic fa una estona a Casa de la Vall- el febrer del 2009 quan ens recomanàrem fermament que Andorra corregís la seva posició amb relació a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal".

Personalment, m'expresso des del més ferm convenciment en dir que l'any passat Andorra no es podia definir com una terra de frau. I no ens ho hem de deixar dir.

Hauria aplaudit una brillant defensa del nostre cap de Govern acompanyada de propostes innovadores de cooperació amb França, a banda de les recurrents ajudes en el desplegament del eix viari Ariège-Pirineus Orientals i l'estació de tren de l'Ospitalet. Hauria aplaudit que el cap de Govern s'hagués atrevit a recor-

LA VISITA HA SERVIT PER CONSTATAR QUE BARTUMEU NO DISPOSA DE L'ALTURA POLÍTICA NECESSÀRIA

dar en públic aquella promesa d'ajuda per solucionar el finançament del deute públic d'Andorra. Però no va ser així.

La visita del nostre Copríncep va ser molt positiva com a expressió de normalitat en les relacions institucionals i va ser un plaer estar unes hores amb el nostre Copríncep francès. Malauradament, la visita de Sarkozy ha servit també per constatar que Jaume Bartumeu no disposa de l'altura política necessària per dominar el difícil joc d'equilibris inherent a l'exercici de cap de Govern d'un Copríncep parlamentari. I aquesta feblesa institucional també ha estat assenyada per la premsa francesa. Permeti'm extreure una frase de la premsa gal·la de divendres: "*Il a pu sembler a les écouter que les deux principales autorités andorranes courbaient l'échine.*" Fa mal de llegir.

BANCA PRIVADA D'ANDORRA

www.bpa.ad

Andorran Private Bankers

BPA FONS DOLPHIN EQUITIES

Informació tècnica a 29/07/10

RENDIBILITAT 2009	56.33%
DATA INICI DEL FONS	03/07/06
PATRIMONI	270.397.945 EUR
VALOR LIQUIDATIU A LA DATA	114.47 EUR
TAE DES DE L'INICI	3.37%

BPA FONS GESTIÓ MIXTA

Informació tècnica a 29/07/10

DATA INICI DEL FONS	03/09/01
PATRIMONI	20.507.814 EUR
VALOR LIQUIDATIU A LA DATA	139,59 EUR
TAE DES DE L'INICI	3,81%

Entitat Dipositària:
Banca Privada d'Andorra SA

Entitat Gestora:
BPA Fons SA

Núm. de registre:
BPA Fons Dolphin Equities, FI 0072
BPA Fons Gestió Mixta, FI 0017

Les rendibilitats expressades no pressuposen rendibilitats futures